

VOLKOMEN AFSCHEIDING VAN DE WERELD

hjms

Geliefde broeders en zusters, God wil dat Zijn kinderen zich na hun bekering volkomen van de wereld afscheiden. Laten wij Jak. 4:4 lezen, dat in deze prediking dé centrale tekst is: *“Overspelers en overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld.”*

Jakobus' woorden klinken niet alleen rigoreus, maar ze zijn ook rigoreus. Het is ook nog al wat. God noemt ons een overspeler, een hoereerder of een ontuchtige als wij een vriend van de wereld willen zijn, dat wil zeggen als wij graag naar hartelust genieten van alle dingen in de wereld of van de wereldse mensen. Ik gebruik met opzet de woorden “naar hartelust”, omdat God niet wil dat wij ons hart aan de wereldse genietingen geven. Natuurlijk mogen wij van sommige dingen die God ons geeft best genieten, maar nooit is het Zijn bedoeling dat wij ons daaraan overgeven. Met “wereld” (in het Grieks “kosmos”) wordt hier bedoeld *“de wereldaangelegenheden, het geheel van aardse goederen, rijkdommen, voordelen en genietingen”*.

Weet u overigens dat het woord “heiligmaking” een andere term voor “afschieden van” is? Heiligmaking betekent volgens de bijbelse grondtekst “apart zetten, cq. afzonderen van iets voor iets.” Met andere woorden, God wil dat wij ons van de wereld afzonderen voor Hem, opdat wij Zijn vrienden kunnen zijn.

Waarom wil God dat wij geen vriendschap sluiten met de wereld, met andere woorden ons afscheiden van de wereld? Daar zijn een aantal redenen voor:

- De wereld is vol goddeloze mensen die van God vervreemd zijn (Joh. 1:10; 15:21).
- De wereld staat vijandig tegenover de zaak van Christus en haat Hem (Matt. 13:38; Joh. 3:19; 7:7; 14:17; 15:18-19; 16:33; 17:14).
- Aardse genietingen zijn hol, zwak, voorbijgaand en aan verderf onderhevig en leiden ons door hun begeerlijkheid van God af en zijn dus hinderpalen voor de zaak van Christus (Matt. 13:22; Mark. 4:19; 8:36; Luk. 9:25; 2 Petr. 1:4; 1 Joh. 2:16).
- De wereld zal door God geoordeeld worden (Rom. 3:19; 1 Cor. 6:2; 11:32).

Broeders en zusters, uit het Woord van God, bijvoorbeeld Hosea 1 en 2, kunnen wij afleiden dat God de relatie met Zijn kinderen, in dit geval met het volk van Israël, als een huwelijksverbond beschouwt en dat Hij de vriendschap met de wereld en alle (geestelijke) afgoderij ook concreet als hoerij bestempeld.

En we kunnen lezen, dat het Hem groot verdriet doet. Zó groot dat Hij aan de profeet Hosea de opdracht gaf om met een hoer te trouwen, zodat hij zelf zou kunnen ervaren hoéveel verdriet God heeft als Hij ziet dat telkens weer Zijn volk hoereert en overspelig is.

Maar in deze hoofdstukken kunnen we óók lezen, dat ondanks alles God Zijn kinderen, die Hij als Zijn Vrouw beschouwt, blijft liefhebben en altijd weer bereid is om tot verzoening te komen.

Broeders en zusters, we zullen de goddelijke eis van een volkomen afscheiding van de wereld na onze bekering eens kort bekijken aan de hand van de eerste hoofdstukken uit het boek Richteren. Daar zien we, dat de twaalf stammen van Israël na hun verlossing uit Egypte (dat óók een schaduwbeeld van ons oude leven in de wereld is) zijn aangekomen in het Beloofde Land Kanaän. Het land Kanaän is niet alleen een beeld van de Grote Opwekking in de eindtijd, maar ook van het geestelijk leven van een kind van God na zijn bekering.

We zullen over de betekenis van Kanaän eens lezen in Deut. 11:10-14 – *“Want het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven (NB, het geestelijke leven ná de bekering), is niet als Egypteland (NB, de wereld), van waar gij uitgegaan zijt, hetwelk gij bezaaidet met uw zaad, en bewaterdet met uw gang, als een kruidhof. Maar het land, waarheen gij overtrekt, om dat te erven, is een land van bergen en van dalen; het drinkt water bij den regen des hemels; Een*

land, dat de HEERE, uw God, bezorgt; de ogen des HEEREN, uws Gods, zijn gedurig daarop, van het begin des jaars tot het einde des jaars. En het zal geschieden, zo gij naarstiglijk zult horen naar Mijn geboden, die Ik u heden gebiede, om den HEERE, uw God, lief te hebben, en Hem te dienen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel; Zo zal Ik den regen uws lands geven te zijner tijd, vroegen regen en spaden regen, opdat gij uw koren, en uw most, en uw olie inzamelt.”

God had de twaalf stammen van Israël de opdracht gegeven om de volkeren uit Kanaän volkomen te verdrijven of uit te roeien, géén gemeenschap met hen te hebben, géén onderlinge huwelijken te sluiten, géén verbond met hen te maken en hun afgodsbeelden en altaren volkomen te vernietigen (Deut. 7:2-5; 12:1-3).

Met andere woorden, God wilde dat zij zich volkomen zouden afscheiden van de oorspronkelijke bewoners van Kanaän, die zoals we weten verstokte afgodendienaars waren.

Maar wat deden ze, zoals we kunnen lezen in het eerste hoofdstuk van Richteren? Zij verdreven de inwoners van Kanaän niet geheel, vernielden de afgodsaltaren niet volkomen, sloten overeenkomsten met hen en gingen zelfs temidden van hen wonen. Géén enkele stam was gehoorzaam. Juda niet, Simeon niet, Benjamin niet, Jozef niet, Manasse niet, Israël niet, Efraïm niet, Zebulon niet, Aser niet, Nafthali niet, Dan niet.

De ene stam (bijvoorbeeld Dan) was heel erg ongehoorzaam, de andere (Jozef) slechts een klein beetje. Maar ze waren ongehoorzaam en daar gaat het om!

De gevolgen zouden desastreus voor hen blijken. Laten we eens lezen wat de Heer Jezus in het beeld van de Engel des Heeren tegen hen zei. Richt. 2:2-3 – *“En ulieden aangaande, gij zult geen verbond maken met de inwoners dezes lands; hun altaren zult gij afbreken. Maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest; waarom hebt gij dit gedaan? Daarom heb Ik ook gezegd: Ik zal hen voor uw aangezicht niet uitdrijven; maar zij zullen u aan de zijden zijn, en hun goden zullen u tot een strik zijn.”*

Leest u goed wat de Engel zei? Begrijpt u het goed? Omgezet naar onze huidige situatie zei Hij in feite: *“Omdat jullie jezelf niet volkómen van de wereld hebben afgescheiden, zullen de afgoden, dus de verleidingen, van die wereld je tot een valstrik zijn en zij zullen je voortdurend belagen”*.

Dáárom gaf God ons Zijn gebod tot afscheiding van de wereld Jak. 4:4. Omdat Hij weet, dat wanneer wij onszelf niet volkomen afscheiden van de wereld, ons geestelijke leven steeds weer opnieuw belaagd zal worden door allerlei verleidingen en problemen door eigen schuld.

En wat Jezus gezegd had, gebeurde ook. Telkens en telkens weer opnieuw!

Laten we Richt. 2:11-19 lezen, dat als het ware een samenvatting van al de problemen van Israël als gevolg van hun ongehoorzaamheid aan God.

“Toen deden de kinderen Israels, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en zij dienden de Baäls. En zij verlieten den HEERE, hunner vaderen God, Die hen uit Egypteland had uitgevoerd, en volgden andere goden na, van de goden der volken, die rondom hen waren, en bogen zich voor die, en zij verwekten den HEERE tot toorn. Want zij verlieten den HEERE, en dienden den Baäl en Astharoth. Zo ontstak des HEEREN toorn tegen Israel, en Hij gaf hen in de hand der rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de hand hunner vijanden rondom; en zij konden niet meer bestaan voor het aangezicht hunner vijanden. Overal, waarheen zij uittogen, was de hand des HEEREN tegen hen, ten kwade, gelijk als de HEERE gesproken, en gelijk als de HEERE gezworen had; en hun was zeer bang. En de HEERE verwekte richteren, die hen verlostten uit de hand dergenen, die hen beroofden; Doch zij hoorden ook niet naar hun richteren, maar hoereerden andere goden na, en bogen zich voor die; haast weken zij af van den weg, dien hun vaders gewandeld hadden, horende de geboden des HEEREN; also deden zij niet. En wanneer de HEERE hun richteren verwekte, zo was de HEERE met den richter, en verlostte hen uit de hand hunner vijanden, al de dagen des richters; want het berouwde den HEERE, huns zuchtens halve vanwege degenen, die hen drongen en die hen drukten. Maar het geschiedde met het versterven des richters, dat zij omkeerden, en verdierven het meer dan hun vaderen, navolgende andere

goden, dezelve dienende, en zich voor die buigende; zij lieten niets vallen van hun werken, noch van dezen hun harden weg.”

Broeders en zusters, uit genade gaf God aan het volk van Israël telkens weer leiders (richters) die dicht bij God leefden en hen met Gods hulp uit de hand van hun vijanden verlost. Maar zodra hij gestorven was, verviel het volk weer in afgodendienst. ik wil u slechts één voorbeeld van de strijd van zo'n richter geven om Israël te verlossen toen ze weer eens in de greep van hun vijanden waren. Maar dit voorbeeld toont ons precies hoé wij kunnen overwinnen over de verleidingen die in de wereld op ons af komen. Dit verhaal kunnen we vinden in Richt. 3:12-30.

Een aantal vijanden van Israël onder leiding van Eglon, de koning der Moabieten, had Israël bezet en de Israëlieten werden hun slaven (vers 12-14). “Eglon” (*עגלון*) betekent “als een kalf” en dat herinnert ons natuurlijk aan de dans van Israël om het gouden kalf toen Mozes op de berg was om de stenen tafelen van God in ontvangst te nemen. Die geschiedenis was toen niet alleen het toppunt van afgoderij, maar óók van hoererij (Ex. 32). Maar God gaf hen uiteindelijk een richter genaamd Ehud. “Ehud” (*אְהוּד*) betekent “Ik zal dankzeggen”.

En wat deed Ehud? Hij maakte zich een kort zwaard van ongeveer 50 centimeter lengte (één el), dat aan twee zijden geslepen was en dat zwaard verborg hij onder zijn kleren.

Richt. 3:16 – “En Ehud maakte zich een zwaard, dat twee scherpten had, welks lengte een el was; en hij gordde dat onder zijn klederen, aan zijn rechterheup. “

Natuurlijk is dat zwaard het beeld van het Woord van God (Openb. 1:16 en Hebr. 4:12).

Hebr. 4:12 – “Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpknijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten.”

Broeders en zusters, wat deed Ehud vervolgens? Hij bedacht een list. Hij ging Eglon een geschenk brengen en nadat hij dat geschenk gebracht had, ging hij bewust weer terug op weg naar huis met de dragers van het geschenk. Want hij wist dat hij bij het afleveren van dat geschenk door de aanwezigheid van vele wachters en dienaars in het paleis van Eglon geen kans zou krijgen om hem om te brengen. Maar even later keerde hij alleen terug naar Eglon en zei tegen hem dat hij hem een geheim moest vertellen. Natuurlijk had Eglon nu geen enkele argwaan meer tegen Ehud, want hij had immers kort tevoren een mooi geschenk ontvangen. En toen zij vervolgens op bevel van Eglon alleen werden gelaten door alle dienaren van de koning, zei Ehud: “Ik heb een Woord Gods voor u”.

En wat deed hij? Hij greep dat zwaard en stak het diep in de buik van Eglon, zó ver dat zelfs het handvat van het zwaard helemaal in zijn buik verdween. Vervolgens ging hij er vandoor. Richt. 3:19-23 – “Maar hij zelf keerde wederom van de gesneden beelden, die bij Gilgal waren, en zeide: Ik heb een heimelijke zaak aan u, o koning! dewelke zeide: Zwijg! En allen, die om hem stonden, gingen van hem uit. En Ehud kwam tot hem in, daar hij was zittende in een koele opperzaal, die hij voor zich alleen had; zo zeide Ehud: Ik heb een woord Gods aan u. Toen stond hij op van den stoel. Ehud dan reikte zijn linkerhand uit, en nam het zwaard van zijn rechterheup, en stak het in zijn buik; Dat ook het hecht achter het lemmeringing, en het vet om het lemmer toesloot (want hij trok het zwaard niet uit zijn buik), en de drek uitging. Toen ging Ehud uit van de voorzaal, en sloot de deuren der opperzaal voor zich toe, en deed ze in het slot.”

Willen wij overwinnen over de verleidingen in de wereld, broeders en zusters? Laten wij er niet aan mee doen, maar ons eraan onttrekken. Wij moeten onszelf volkomen afscheiden en overwinnen dóór het Woord van God over de verzoeking en de influisteringen van satan.

En niet slechts een klein beetje het Woord hanteren! Neen, overwinnen met het gehele Woord. Ehud stak het zwaard helemaal tot en met het handvat in Eglon's buik. Daarom moeten wij er ook voor zorgen dat we het Woord van God kennen en kunnen hanteren.

Hoé overwon Jezus de verleidingen van satan (Luk. 4:1-15)? Hij overwon met het Woord: “Er staat geschreven, er staat geschreven....., er staat geschreven”

Amen.